

Ἡ Σάλπιγξ καὶ ἡ Μέλισσα.

Ἐπάρχουν τινὲς ἐποχαὶ κατὰ τὰς ὁποίας οἰστρος ἐφημεριδογραφικὸς καταλαμβάνει τοὺς κατοίκους τῆς καθέδρας. Ἡ ἐποχὴ ἢ γονιμοτέρα περὶ τὴν δημοσιογραφίαν ἦτον βεβαίως τὸ μικρὸν τῆς ἀρχιγραμματείας διάστημα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγέννησε ἀπλὰς μόνον ἐφημερίδας, ἀλλὰ καὶ συνθέτους καὶ ἴδομεν τοῦ Κ. Σούτζου τὴν μούσαν ἐμφωλεύσασαν ἐπὶ τῶν στηλῶν τῆς Ἀναγεννηθείσης. Αὐτὸς ὁ οἰστρος ἐπανῆλθε, φαίνεται, καὶ θέλει ἐπανέρχεται περιοδικῶς ἐντὸς τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς, ὁσάκις κλονούμεθα ἀπὸ ἕκτακτὸν π. συμβεβηκός.

Μετὰ τὸν Τοξότην, περὶ τοῦ ὁποίου ὠμιλήσαμεν χθὲς εἰσέτι, ἐφάμιλλος τῆς Φήμης ἐγεννήθη ἡ Μέλισσα, τῆς ὁποίας τὰ πτερὰ ἤμποροῦν νὰ ἴηται ἰσοταχῆ μὲ τὰ τῆς ταχυπτέρου Φήμης.

Πομπωδέστερον ἀνηγγέλθη ἄλλη ἐφημερίς φαινομένη σπανιώτερον ἐκτὸς τῶν ὄρων τῆς νομικῆς περιοδικότητος, ἢ Σάλπιγξ, ἢ ὁποία δὲν διασαλπίζει τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ σόλοικον καὶ τὸ κακότηες τοῦ Σαλπικτοῦ. Εἰς τὰς ὀλίγας ἐκδοθείσας μέχρι τοῦδε σελίδας θέλετε εὔρη μυρίας λέξεις ἀνορθογράφους, τουρκικὰς, κακοζήλους, ὕβρεις καπηλικὰς ἐκτοξευομένας τόσον συχρὰς, ὥστε ἤμποροῦν νὰ φέρουν εἰς ἀηδίαν τὸν καπηλικώτερον ἀναγνώστην.

Κατὰ γεννημάτων τόσων δυστυχῶν δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐπικαλεσθῆ τις τὴν ἀναγέννησιν ἄλλων φιλολογικῶν τέκνων, παραμυθούντων διὰ τὸ παράβολον τῶν πρώτων. Λέγεται ὅτι ὁ Σαλπικτὴς ἤκουσεν ὅτι περίφημός τις Μουσικὸς ὁ Παγανίνης αὐτεσχεδιάσθη ἀριστοτέχνης ἐντὸς σκοτεινῆς φυλακῆς· γενικεύων τὴν ἰδέαν καὶ ἐφαρμόζων αὐτὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν του ἐπίστευσε, διότι ὑπέστη πολὺμνηνον ὑποδίκου φυλακὴν ὅτι καὶ αὐτὸς ἀπολυόμενος ἀπὸ τὸ κακούργοδικεῖον ἐνεπνέσθη τὴν ἐφημεριδογραφικὴν τέχνην. Προσφωδέστερον ἢ Σάλπιγξ ἔπρεπε νὰ μᾶς δημοσιεύσῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν Ποινικῶν δικαστηρίων καὶ πρὸ πάντων τὴν περὶ αἰκίω γ. νομολογίαν τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν.